

РЕШЕНИЕ

№ 811

гр. София, 12.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8162** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е на 20.08.2020г. по касационна жалба на [фирма] [населено място] срещу Решение от 21.01.2020 г., постановено по НАХД № 7136 / 2016 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 9 - ти състав, е потвърдено Наказателно постановление (НП) № СИ-Ч-Ю-16-26Р-023/25.02.2016г., издадено от директора на Столичен инспекторат при Столична община (СИ при СО), с което на основание чл. 78 и чл. 82 от Наредбата за управление на отпадъците и поддържане и опасване на чистотата на територията на Столична община (Наредбата), на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1 000 лв., за нарушение на чл. 71, т. 5 от Наредбата.

С жалбата се иска отмяна на решението на СРС на всички касационни основания.

За ответника – Столичен инспекторат към Столична община, не се изпраща представител и не се изразява становище по подадената касационна жалба.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд – София- град, XIX касационен състав като прецени

събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Решението на СРС, независимо от над 3-годишния период от време за постановяването му, е немотивирано и неправилно, като в него липсва обсъждане, както по отношение на компетентността на административнонаказващия орган, така и на състава на визираното нарушение, на фактическите обстоятелства, които покриват или не състава на посоченото нарушение, като е потвърдено наказателното постановление с констатацията, че „съставеният акт като официален документ има доказателствена сила до доказване на противното“.

Наказателното постановление е издадено от директора на Столичен инспекторат, като е посочено, че това е на основание чл.78 от Наредбата за управление на отпадъците и поддържане и опасване на чистотата на територията на Столична община / приета с Решение № 364 по Протокол № 84 от 25.06.2015 г., изм. и доп. - Решение № 759 по Протокол № 44 от 23.11.2017 г., изм. - Решение № 5922 от 8.05.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13606/2016 г., VI о./, в редакцията на тази разпоредба преди изменението с Решение № 759 по Протокол № 44 от 23.11.2017 г., съгласно която „Наказателните постановления се издават от кмета или управомощени от него длъжностни лица“, и съответно при упълномощаване по приложената Заповед № СО15-РД-09-953 / 24.07.2015 г. на Кмета на Столична община.

Посочената разпоредба е обявена за нищожна с Решение № 6149 от 10.10.2016 г. по адм. дело № 7802/2015 г. на АССГ, XIV троен състав, като в частта, относно чл.78 от Наредбата, с което касационната жалба е оставена без разглеждане като недопустима, поради отпаднал правен интерес с Решение № 5922 от 8.05.2018 г. по адм. дело № 13606/2016 на ВАС, Шесто отделение предвид промяната ѝ с Решение № 759 по Протокол № 44 от 23.11.2017 г. на СОС, съгласно която „Наказателните постановления се издават от кмета на общината или от негов заместник“.

Независимо, че изменението на Наредбата, съответно влизането в сила на посоченото по-горе съдебно решение, са след издаване на процесното наказателно постановление, доколкото става въпрос за нищожна разпоредба на подзаконов нормативен акт, която не е съобразена с такъв от по-висока степен, съдът следва да съобрази законовият текст и да приеме липсата на материалноправна компетентност на административнонаказващия орган за издаване на постановлението.

Разпоредбата на чл.78 от Наредбата в приложимата при издаване на НП редакция, а именно, че "наказателните постановления се издават от кмета или управомощени от него длъжностни лица" е нищожна като противоречаща на чл. 22, ал.1 от Закона за управление на отпадъците / ЗУО/. СОС няма компетенциите да приема административнонаказателни разпоредби, които вече са уредени със закон, нито да излиза извън компетенциите си и недопустимо да разширява кръга на лицата които могат да налагат административни наказания. СОС е излязъл извън рамките на чл. 22, ал.1 от ЗУО, като е определил административно наказващи органи респ. че същите да могат да упълномощават други длъжностни лица с тези свои права. Тази дейност е уредена със ЗУО и не е нужно преуреждането ѝ с подзаконов нормативен акт. Разпоредбата на чл. 8 от ЗНА, предвижда че всеки общински съвет може да издава

наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Вярно е, че общинският съвет е орган на местното самоуправление и като такъв решава самостоятелно всички въпроси от местно значение, които законът е предоставил в неговата компетентност по аргумент от чл. 21, ал.1 ЗМСМА, както и други въпроси от местно значение, които не са от изключителната компетентност на други органи, по аргумент от чл. 21, ал.2 ЗМСМА т.е липсва нормативна забрана такива актове да се приемат извън случаите на изрично делегирана компетентност, но само ако нормативен акт от по-висока степен не урежда съответните обществени отношения. В случая не е така, защото е налице Закон за управление на отпадъците, който въвежда административно наказателни разпоредби, свързани с контрола по изпълнение на дейностите по управление на отпадъците и определя административно наказващите органи. Липсва законова делегация Столичен общински съвет да регламентира въпросите, свързани с административнонаказателната дейност във връзка с установени административни нарушения на ЗУО. Съгласно чл. 76, ал. 1 от АПК нормативните актове се издават от изрично овластени от Конституцията или закон органи, а компетентността за това не може да се прехвърля. Следователно, недопустимо е с наредба на ОбС да се уреждат обществени отношения, регламентирани с актове от по-висока степен и за регламентирането, на които не е налице законова делегация на общински съвет. Липсата на законово определена компетентност за издаването на даден нормативен административен акт прави същия нищожен. Следва изрично да бъде отбелязано, че само по себе си правомощието на общински съвет да регламентира правопорядък с местно значение посредством реализиране на правомощия, свързани с определяне на условията и реда за изхвърлянето, събирането, включително разделното, транспортирането, претоварването, оползотворяването и обезвреждането на битови и строителни отпадъци, включително биоотпадъци, опасни битови отпадъци, масово разпространени отпадъци, на своя територия, разработена съгласно изискванията на ЗУО и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, както и заплащането за предоставяне на съответните услуги по реда на Закона за местните данъци и такси не му предоставя правомощие да изземва изключителната компетентност на други органи и да преурежда обществени отношения, уредени с нормативен акт от по-висока степен, какъвто е ЗУО / глава VI, раздел II ./

На следващо място – в наказателното постановление като дата на извършване на нарушението е посочена 15.02.2016г., с оглед на което към 15.08.2020г., още преди образуване на касационното производство, е изтекла абсолютната погасителна давност.

Действително, в ЗАНН липсва уредба, която да урежда абсолютната давност, при която административнонаказателното преследване се изключва, поради изтекла погасителна давност, т.е. липсва уредба аналогична на разпоредбата на чл.81, ал.3 от НК. Касационната инстанция приема, че следва да разгледа приложимостта и на тази разпоредба, с оглед изричното препращане, визирано в чл.11 от ЗАНН, към уредбата на обстоятелствата, изключващи отговорността в разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, защото при посочената хипотеза в ЗАНН има непълнота.

Съгласно чл.80, ал.1, т.5 от НК, наказателното преследване се изключва по давност когато то не е възбудено в продължение на три години. Съгласно чл.81, ал.3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване

се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. С оглед посочените норми, административнонаказателното преследване се изключва, ако са изтекли четири години и 6 месеца, считано от момента на извършване на нарушението. В случая нарушението е извършено на 15.02.2016г., от която дата е започнал да тече срока на абсолютната погасителна давност и той е изтекъл на 15.08.2020г..

С оглед на изтеклата абсолютна погасителна давност решението на СРС следва да бъде отменено, както и потвърденото с него наказателно постановление.

Водим от горното, на основание чл. 221 ал.2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 21.01.2020г., постановено по нахд № 7136 по описа за 2016 година на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9-и състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № СИ-Ч-Ю-16-26Р-023/25.02.2016г., издадено от директора на Столичен инспекторат при Столична община.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.